

Sbírka zákonů a nařízení.

Částka 38.

Vydána dne 13. dubna 1939.

Cena: K 1.—.

Obsah: (106. a 107.) 106. Nařízení o ochraně zvířat proti týrání. — 107. Nařízení o některých přechodných správních opatřeních v oboru stavovského zastoupení lékařů.

106.

Vládní nařízení ze dne 27. března 1939 o ochraně zvířat proti týrání.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava se souhlasem držitele výkonné moci nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

§ 1.

Každé jednání nebo opominutí, jímž se působí zvířeti bez rozumného a oprávněného důvodu bolest nebo jiné utrpení (týrání zvířat), jest zakázáno.

§ 2.

Týrání zvířete dopouští se zejména, kdo:

1. používá postrojů, které působí zvířeti zbytečnou bolest,
2. nakládá tažným zvířatům nebo soumarům více, než jest přiměřeno jejich silám, zvláště vzhledem ke stoupání a stavu cesty anebo půdy,
3. používá zvířete chorého (zejména silně dýchavičného, kulhavého), zesláblého nebo unaveného k pracím, které zřejmě přesahují jeho snížené síly,
4. odpírá svému nebo sobě svěřenému zvířeti náležitou péči, zejména živění, pití nebo přiměřeného přístřeší,
5. dopravuje, přenáší nebo žene zvíře takovým způsobem, že se mu působí zbytečné utrpení nebo zranění, kdo surově si počíná při spoutávání, nakládání nebo skládání zvířete,
6. nemaje odborné způsobilosti, provádí na zvířeti zákroky, které jsou buď o sobě neúčelné nebo způsobem provedení mají za následek jen bolest, újmu na zdraví, nebo smrt zvířete,

7. nemaje odborné způsobilosti, kleští koně nebo jiná hospodářská zvířata, o nichž to bude určeno vládním nařízením,

8. při usmrcení působí zvířeti zbytečné utrpení, zejména kdo bez předchozího omráčení zabíjí jatečná zvířata (skot všeho druhu, brav a jednokopytníky),

9. při práci, produkcích nebo při výcviku surově nakládá se zvířetem,

10. pořádá pro zábavu nebo k účelům uzavírání sázek zápasy zvířat, zejména býčí nebo kohoutí,

11. používá živých ptáků jako terčů při závodech střeleckých,

12. používá psů ke štvanicím na živá zvířata, vyjmajíc případy obvyklého používání psů při honbě.

§ 3.

(1) Vláda vydá v rámci předchozích ustanovení nařízením podrobnější předpisy, jak zameziti týrání zvířat, a může nařízením zakázati chytání, usmrcování a prodej některých druhů zvířat nebo prodej částí těchto zvířat.

(2) Vládním nařízením bude také upraveno používání zvířat k takovým vědeckým, vyšetřovacím nebo léčebným účelům, při nichž se působí zvířeti bolest, jeho poškození tělesné nebo smrt.

(3) Politické (státní policejní) úřady mohou vydávati ve svých úředních obvodech v mezích tohoto nařízení a nařízení podle něho vydaných příkazy a zákazy za účelem ochrany zvířat před týráním jak ve způsobu všeobecných nařízení, tak i pro jednotlivé případy.

(4) Úřady uvedené v odstavci 3 mohou pověřiti důvěryhodné občanské osoby (zejména činovníky spolků pečujících o ochranu zvířat) dozorem nad zachováváním některých ustanovení tohoto nařízení a předpisů je doplňujících, měnících a provádějících. K tomu cíli

vydá jim úřad potřebné instrukce, legitimaci a odznak a vezme je do slibu. Jsou-li tyto osoby zevně označeny, požívají ochrany veřejných orgánů. Podrobnosti ustanoví vládní nařízení.

§ 4.

(1) Kdo přestoupí některé ustanovení tohoto nařízení nebo nařízení nebo příkazů neb zákazů podle nich vydaných, trestá se — pokud nejde o čin přísněji trestný — okresním (státním policejním) úřadem peněžitou pokutou do 5.000 K nebo vězením do 14 dnů. Za nedobytou pokutu vyměří se trest vězení podle míry zavinění až do 14 dnů.

(2) Stejně se trestá, kdo:

1. návodem, rozkazem, radou, utvrzováním, slibem nebo poskytnutím pomoci nebo jinak úmyslně způsobí nebo usnadní spáchání činu trestného podle odstavce 1 jinou osobou,

2. vědomě trpí, aby na zvířeti, jehož je vlastníkem nebo o něž mu náleží pečovat nebo na něž mu náleží dozírat, jiná osoba se dopustila činu trestného podle odstavce 1,

3. vědomě trpí, aby osoba, jež nedokonala 14. rok věku, nebo duševně chorá či slabomyslná, na niž mu náleží dozírat, se dopustila činu trestného podle odstavce 1 nebo účasti na takovém činu.

§ 5.

(1) Pokračuje-li vinník v trestném jednání nebo opominutí, ačkoliv byl bezpečnostním orgánem napomenut, nebo je-li týrané zvíře ve zvláště zuboženém stavu, může bezpečnostní orgán týrané zvíře zabavit a vhodným způsobem zajistiti, o čemž učiní neprodleně oznámení příslušnému okresnímu (státnímu policejnímu) úřadu, jakož i obci, v jejímž obvodu byl přestupek spáchán. Lze-li míti za to, že držitel týraného zvířete není trestně odpovědným (§ 4), buď vyzván k bezodkladnému jeho převzetí.

(2) Je-li zvíře následkem týrání v takovém stavu, že podle posudku úředního veterináře potřebuje léčení nebo bylo by kruté zachovati je na živu, zařídí okresní (státní policejní) úřad jeho léčení nebo usmrcení; lze-li míti za to, že držitel týraného zvířete jest trestně odpovědným (§ 4), může okresní (státní policejní) úřad svěřiti zvíře na dobu léčení jiné vhodné osobě.

(3) Za náhradu nákladů spojených s péčí o zabavené zvíře, zejména s jeho živěním a opatřením přístřeší pro ně (odstavec 1), s jeho veterinární prohlídkou, léčením nebo

usmrcením (odstavec 2), odpovídají rukou společnou a nerozdílnou všechny osoby, které byly uznány v téže věci vinnými činem trestným podle § 4. Ten, kdo nahradí náklady, má právo postihu proti ostatním.

(4) Osoba, které zabavené zvíře (odstavec 1) bylo svěřeno do opatrování, je povinna se starati o ně s pečlivostí řádného hospodáře.

(5) Neskončilo-li zabavení zvířete již dříve (odstavec 1, věta druhá) a nebude-li zabavené zvíře prohlášeno za propadlé ve prospěch státu (§ 6), buď v nálezu vysloveno, že zabavené zvíře jest držiteli vrátiti, po případě, kdy se tak má státi.

(6) O povinnosti odpovědných osob k náhradě nákladů (odstavec 3) rozhoduje okresní (státní policejní) úřad.

§ 6.

(1) Dopustí-li se vlastník zvířete opětovně některého činu trestného podle § 4, může okresní (státní policejní) úřad v trestním nálezu prohlásiti zvíře, které bylo týráno, za propadlé ve prospěch státu.

(2) Nabude-li výrok o propadnutí moci práva, postará se okresní (státní policejní) úřad o prodej zvířete za přiměřenou cenu osobě, od které lze důvodně očekávati, že bude o zvíře dobře pečovati. Z výtěžku jest uhraditi náklady spojené s péčí o zabavené zvíře, zejména s jeho živěním a opatřením přístřeší pro ně, s jeho veterinární prohlídkou nebo léčením, pokud nejsou kryty podle § 5, odst. 3 a 6.

§ 7.

Obce jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení, jakož i nařízení a příkazů a zákazů podle něho vydaných. Zvláště jim náleží oznámiti případy týrání státním bezpečnostním orgánům a postarati se, je-li toho třeba, o péči o zabavené zvíře, zejména o jeho živěni a opatření přístřeší pro ně, a to za náhradu skutečných nákladů (§ 5, odst. 3 a 6 a § 6, odst. 2).

§ 8.

(1) Ustanovení dosud platných předpisů, jež upravují týž předmět, pozbývají účinnosti. Zejména zrušují se tyto předpisy:

nařízení ze dne 15. února 1855, č. 31 ř. z., jímž se vydává zákonný předpis proti týrání zvířat,

vyhláška místodržitele pro Čechy ze dne 31. května 1902, č. 45 čes. z. z., o zamezení týrání zvířat,

vyhláška místodržitele na Moravě ze dne 5. listopadu 1901, č. 61 mor. z. z., kterou se vyhláší předpisy proti týrání zvířat, ve znění vyhlášky ze dne 3. července 1914, č. 51 mor. z. z.,

vyhláška zemského presidenta ve Slezsku ze dne 7. ledna 1899, č. 8 slez. z. z., obsahující zákazy častěji pozorovaného, pokud se týče při živnostenském provozu obvyklého zlého nakládání se zvířaty, ve znění nařízení presidenta zemské správy politické pro Slezsko ze dne 24. července 1926, č. 18 slez. z. z.

(2) Nedotčeny zůstávají předpisy o ochraně ptactva a jiných zvířat pro zemědělství užitelných nebo obecně prospěšných, o právu honebním a o rybářství.

§ 9.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitřní v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Hácha v. r.

Beran v. r.

Dr. Chvalkovský v. r.	Syrový v. r.
Dr. Fischer v. r.	Ing. Eliáš v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Čipera v. r.
Dr. Kapras v. r.	Dr. Feierabend v. r.
Dr. Krejčí v. r.	Dr. Klumpar v. r.
Dr. Šádek v. r.	Dr. Havelka v. r.

107.

Vládní nařízení

ze dne 31. března 1939

o některých přechodných správních opatřeních v oboru stavovského zastoupení lékařů.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava se souhlasem držitele výkonné moci nařizuje podle čl. II ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938, č. 330 Sb. z. a n.:

I. Lékařské komory.

§ 1.

Ministr sociální a zdravotní správy se zmocňuje, aby jmenoval

a) pro lékařskou komoru pro zemi Českou šestičlennou správní komisi, skládající se z předsedy, náměstka a čtyř dalších členů, a dva náhradníky správní komise;

b) pro lékařskou komoru pro zemi Moravskou pětičlennou správní komisi, skládající se z předsedy, náměstka a tří dalších členů, a jednoho náhradníka správní komise;

c) pro každou lékařskou komoru dva revisory účtů;

d) pro každou lékařskou komoru devítičlennou čestnou radu a tři náhradníky čestné rady.

§ 2.

(1) Na správní komisi (§ 1) přechází pravomoc příslušející podle zákona ze dne 28. června 1929, č. 113 Sb. z. a n., o lékařských komorách, zastupitelstvu a komorní radě lékařské komory, pokud toto nařízení nestanoví jinak.

(2) Správní komise není povinna svolávaní členské schůze lékařské komory (§ 16 zák. č. 113/1929 Sb. z. a n.).

§ 3.

(1) Správní komise je schopna usnášeti se za přítomnosti nejméně čtyř členů (náhradníků).

(2) Usnáší se většinou hlasů. Předsedající hlasuje. Při rovnosti hlasů rozhoduje názor, pro který hlasuje předsedající.

II. Ústřední lékařská rada.

§ 4.

(1) Za účelem sjednocení a prohloubení veškeré činnosti stavovských korporací a sdružení lékařských zřizuje se Ústřední lékařská rada se sídlem v Praze.

(2) Ústřední lékařskou radu tvoří správní komise obou lékařských komor (§ 1) a osm zástupců a tři jejich náhradníci Ústřední jednoty českých lékařů a spolku Verein der deutschen Ärzte, které jmenuje ministr sociální a zdravotní správy.

(3) Předsedu a jeho náměstka jmenuje vláda mimo okruh osob uvedených v odstavci 2.

(4) Předseda (náměstek) Ústřední lékařské rady, předsedové (náměstkové) správních komisí lékařských komor a po jednom zástupci Ústřední jednoty českých lékařů a spolku Verein der deutschen Ärzte (odstavec 2), určeném ministrem sociální a zdravotní správy, tvoří předsednictvo Ústřední lékařské rady.

§ 5.

(1) Ústřední lékařská rada je nejvyšším stavovským orgánem lékařského stavu v Pro-